

Діло

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і дешир.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зима адреса 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарня 29-28.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

РОДИЧІ! вписуйте свої діти до школи ім. М. Шашкевича, одинокої міської школи у Львові з українською мовою навчання. — Прегарний шкіль-
ний будинок, положений серед святоюрських огородей. — Пів морга шкільного ого-
роду на діточі забави. — Наука безплатна.

Побут у горах

буде для Вас відпочинком і приємністю
лише тоді, якщо забезпечите своє мешкання
ВІД КРАДЕЖІ ІЗ ВЛОМОМ у
Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“
у Львові, вул. Руска ч. 20.

Звичайні і також премійні вкладки ощадности,
складані місячно від 5 до 100 зол., на котрі ви-
льсовується щорічно премія по 25 до 300 зол.
приймає також пополудні
від год. 5. до год. 6 1/2
Центральний Кооперативний Банк
у ЛЬВОВІ, РИНОК, ч. 10.
(власна камениця при вул. 3. Мая ч. 15)

Ощадности і „кресова місія”.

Львів, 24. червня 1931.

Коли офіційно оголошено, що рада міні-
стрів рішила у Варшаві первісний 3-міліардовий
бюджет, передбачений на рік 1931/32, ухвалений
потім у висоті 2 міліарди 850 міліонів зол.,
зменшити у позиції видатків до суми 2 міліарди
450 міліонів зол. — усі прийняли цю вістку з
задоволенням. Кажемо „всі“, розуміючи під цим
тих, які завжди виступали у Польщі проти
переладовування державного бюджету видат-
ками, на які треба чейже шукати гроші в першу
чергу у податника (торгівельний біляс, закор-
донні капітали у формі банкових вкладів та по-
вичок, капітал грошей з чужинського тури-
стичного руху і т. д. — всі ці позиції не грають
у фінансах Польщі майже ніякої позитивної
ролі), виступаючи одночасно проти двох тез
державної господарки: 1) виселінувати зовсім
аргумент „престіжу“ з бюджетових обрахунків
і 2) не підпорядковувати цілого суспільно-еконо-
мічного життя „казьонній“ адміністрації чи од-
носторонній контролі. Перша теза була підста-
вою політики, званої популярно під назвою
„радїсної“ творчості, другу охрестили іменем
„етатизму“. Знаємо, що укр. парламент. пред-
ставники виступали завжди дуже рішучо й по-
слідовно проти всіх видатків, не диктованих по-
требами платника-податника, — яким на наших
землях є передусім виснажений хлібороб, —
лише „вищими“ цілями чи-то невластивого пре-
стіжу чи амбіції бути єдиним і власником і ре-
гулятором і адміністратором усіх буквально
ділянок життя (не лише господарського) у
державі.

Так довго слова об'єктивної і ділової кри-
тики були горохом об стіну, який щонайвище
був призирило характеризований як „проти-
державна злоба“, аж поки дійсність не казала
самим польським міністрам фінансів запроте-
стувати проти широких жестів і відмовитися
від „етатистичних“ амбіцій. Замість гасла „ра-
дїсної творчості“ запанувало гасло „ощадно-
сти“.

І посипались проекти ощадностей. Деякі з
них зреалізовано в електричному темпі (редук-
ція 15 проц. урядничих платень) інші все ще
загаданіся проектами, то лансованими то за-
перечуваними, та завзято пресою дебатовани-
ми. До таких проектів належить м. ін. редукція
ріжних державних установ на „окраїнних“ зем-
лях разом з редукцією зайвого урядничого
апарату.

І знову населення — ціле населення, без
ріжних національностей, класів і станів, — при-
йняло цю вістку з полекшою. Відомою є річю,
що бюджет Польщі є перш за все страшенно
обтяжений видатками на армію (воєні рівняють-
ся ок. одному міліардові зол. річно), та зараз
за другим місці — на державну адміністрацію
(бюрократію і поліцію). Коли першу позицію
чинили правителі проголошують ненарушеним
„табу“, то — цілком логічно і природно —

насувається потреба піддати ревізії штучно
створений і ще штучніше впроваджені розбу-
дований адміністраційно-бюрократичний поль-
ський апарат, який ані не відповідає інтересам
населення, які потапають у морі бюрократич-
ного чорнила, ані реальним можливостям дер-
жавної скарбниці. Здавалось би, що тут знову
спеціальні національні мотиви ні-при-чїм і що
ними не можна орудувати ані „за“ ані „проти“.
Адже і поляки і українці і жиди чи інші „мен-
шости“, всі однозгідно признають, що існує
хаос у державній адміністраційній господарці
передовсім і головню завдяки переладуванню її
безліччю установ, які мають однакові чи подібні
компетенції, взаїмно собі перешкаджають, з
яких кожна веде окрему власну „політику“, та
які утримують великанський апарат людей, що
моглиб зайнятися далеко продуктивнішою ро-
ботою і не бути тягарем державі і населенню.
Зокрема всім відомо, що зменшення інсти-
туцій, існуючих з вини фальшивого адміні-
стративного поділу польської держави і з вини
фальшивої засадничої бюрократичної схеми, —
не має ще нічого спільного з питанням адміні-
стративної 1) децентралізації і 2) автономізації
(самоврядування). Адже при меншій кількості
установ і посад і провінціальних достойників

може однаково добре (себто однаково погано)
функціонувати надалі і винищений централізм
і політично-адміністраційний „етатизм“, проти
якого — мимоходом кажучи — ми, очевидно,
боролися і будемо боротися. Надмір держав-
них установ і надмір державних урядовців, це —
як сказано — болячка „екстра“ сама для себе,
яку прикро відчуває не лише українське насе-
лення, але і польське і сама польська держава.
Тому здавалось би, що проект редукції урядів
зустріне загальну прихильну оцінку.

Алеж ні! Як на сміх вилізало і тут явсь
„престіжеве“ шло до мішка. Читаємо, що на-
чальна рада БВ трьох східно-галицьких воє-
відств прийняла на оноднішньому засіданні у
Львові, під головуванням сен. Левенгерца, резо-
люцію, що — мовляв — „з уваги на загально-
державний і національний інтерес південно-
східні воєводства повинні бути виділені з редук-
ції державних урядів, які переводять централь-
ний уряд з мотивів ощадности“.

Який же це „загально-державний і націо-
нальний інтерес“ каже пп. Левенгерц і Строн-
ський протестувати? Вияснює це одна польська
львівська газета: „Державна адміністрація на
„кресах“ виконує одну спеціальну (! — Ред.)
ролю. Це майже піонерська (! — Ред.) роля,
яка не має аналогії у корінних провінціях дер-
жави. Не вільно ощаджувати на місці (! —
Ред.), яку урядовець-поляк на „кресах“ має „по-
конати““.

Так і треба ясно казати: всі ці безчисленні
старостинські референти, шкільні інспектори,
акцизники й податники — не мають нічого
спільного зі своїм бюро і своїми псевдо-урядо-
вими функціями. Це „піонери“, „місіонари“ та
„спеціальні висланники“. І вони мусять існу-
вати — хоч вони не потрібні ані населенню, ані
данним ресортам, ані державній касі. Вони потріб-
ні анонімовим „вищим національним інте-
ресам“...

Відне те гасло „ощадности“, коли його ре-
лізують під кутом таких критеріїв.

Українці в Манджурії

ПЯТИЛІТТЯ ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ В ХАРБІНІ.

(14. VI. 1926 р. — 14. VII. 1931 р.)

Коли в першій половині 1926 р. виявилось
остаточно, що існуючі в м. Харбїні українські
організації докінчують своє життєвнє, кільком
одинам, що бачили та розуміли цю катастро-
фу й душею боліли за все те наше далекосхід-
не безголов'я, пройшло на думку зробити остан-
ню, рішучу спробу та зареагувати утворенням
такої дисциплінованої і свідомої своїх завдань
організації, котра не тільки не дала б погаснути
громадському життю, але навпаки: працюючи,
розвиваючись, вирятувала національну честь
українства.

Так і сталося. У дні 14. липня 1926 р. сімох
однодумців: Паславський І., Барілович Р.,
Кушніренко В., Тоцький Г., Богдан Ф., Пономар-
енко Д., Козловський М. утворили Т-во „Січ“,
що, кермуючись відповідним устроєм і ясно
окресленими ідеалами, розпочало культурно-
освітню працю та довело її із значним успіхом
до кінця 1928 р., коли виявилась потреба іншої
форми організаційної діяльності.

Під кінець 1928 р. „Січ“ переіменувалась у
Т-во „Просвіта“, котре в половині 1930 р. стало
філією Головного Т-ва „Просвіта“ у Львові.

Підсумовуючи п'ятилітню працю, можна
заявити, що не зважаючи на масу перешкод з
правного, морального й матеріального боку,
невеликий гурток людей зробив чимало як у
культурному напрямі, так і в інших

Знайомому з харбїнськими умовами пра-
ці не треба доказувати, скільки сил та енергії
праці прийшлося витратити, щоб Т-во жило та
розвивалося. Труднощі були та є величезні: 1)
етнографічна українська маса Манджурії (з кіль-
кості 50.000 населення є невідома, байдужа,
інертна, здеморалізована, неприхильна всякій
організованій праці, що розходиться з її мате-
ріальними інтересами; 2) неприхильне відно-
шення ріжних груп українського громадянства,
що не бажає рахуватися з новими умовами
національно-громадського життя, а йде вперто
старими довоєнними шляхами, культивуєчи в
дійсності малоросійщину; 3) безправність укра-
їнської імїграції, званої на ласку ріжних влад;
4) суцільний ворожий московський фронт,
від найчорніших до найчервоніших, включаючи
сюди й осоружну категорію „тоже-малороссоф“.
А вжеж таки Т-во перебороло не одні трудно-
щі, живе та надїється на краще завтра.

За п'ять років існування Т-во виконало
отсе: Загальних Зборів відбулось 18, засідань
Ради 70, в Т-ві за весь час було 147 членів, за
минулий рік було членів 38, з них у минулому
році належало до православного віроісповідан-
ня 35, до греко-католицького 3. По освіті члени
ділились так: із самоосвітою 1, з початковою
освітою 2, з незакінченою середньою освітою
6, із закінченою середньою освітою 12, з неза-

ЗУБИ

які втратили краску, швидко її віднайдуть, коли приміють **Мильце до зубів ОДОЛЬ**. Спробуйте, а переконаєтеся, що при довшім уживанні **Мильця ОДОЛЬ**, зуби стають свіжко білі.

кінченою вищою освітою 9, із закінченою вищою 8. Усіх збірок за весь час відбулося 144. Національних і культурних свят відбулося 18. З того: проголошення незалежності та соборності України 5, проголошення незалежності Західної України 1, свят у честь Тараса Шевченка 5, Івана Франка 1, Ольги Кобилянської (ювілей) 1, Свято Матері 2, 60-ліття „Просвіти“ 1, Свято Освітнього Конгресу 1, річне свято „Просвіти“ 1. Улаштовано вистав 8.

Національні й культурні свята улаштовувались у великій залі ІМСА по змозі урочисто та добре виконаною програмою. Деякі з них топередикали богослуження, молебні чи панахиди, а також статті в пресі англійській, російській та навіть китайській.

Рефератів і вісників на різноманітні теми відбулось усіх 108. Виголосили їх 17 осіб. Курси українознавства (українська мова, література, історія та географія) відбулися у трьох групах.

Т-во завело власну книгозбірню. Завдяки матерії „Просвіти“ у Львові книгозбірня Т-ва здійснена (щойно в другій половині 1930 р.). На книжковий фонд склалися закуплені книжки від книгарні „Т-ва „Просвіта“ у Львові, подаровані нею, а також пп. Дулками, Янушевичем, харківськими приватними особами, а також українськими гуртками. Сьогодні книгозбірня нараховує понад 500 назв, вартості 300 ам. дол. Газет і журналів ріжних назв отримує Т-во 15.

Т-во збирає у себе українців. Статтей і брошур про українські справи в російській, англійській і китайській пресі зібрано біля 2.000 шт. Драматичний гурток відбув репетицій 28, а поставив 8 вистав.

Жіночий гурток (від 1929 р.) має членів 7. Зібрань відбув 4, рефератів дав 2.

Відділ „Просвіти“ в м. Ханькоу має членів тільки 4. Товариський збірний відбув 10. З відом членів заліковувався в цьому році.

Всіх прибутків-витратків мала філія „Просвіти“ поверх 1000 ам. дол.

Сьогодні „Просвіта“ гуртує націоналістів,

гетьманців, універсальних та безпартійних, але в Т-ві нема ніяких партійних непорозумінь. Навпаки: акції деяких еміграційних осередків, коли йшло про добро й честь української нації, підтримувались нерідко і прихильниками іншого політичного напрямку. Щодо внутрішнього життя Т-ва, то за весь час не було випадку боротьби, гризні і т. п., бо все нахилилося спільна мова.

Головною матеріальною основою Т-ва — це членські внески, як на теперішні часи — дуже високі (6 і 3 ам. дол. на рік).

Пока „Просвітою“ члени пропагують національну ідею поміж чужинцями. За останні роки надруковано багато статей на українські теми в російській, англійській, німецькій та китайській пресі. Установлено дружні взаємовідносини з грузинами та сибіряками. Взагалі кожна акція, наскільки є до цього спроможність, використовується для добра української справи.

Правда, Т-во не має змоги розвинути так, щоб ця праця відповідала й кількості манжурських українців. Але це понад сили харківських просвітан перебороти голими руками тверді скали сумної дійсності.

Найбільшою драмою українського життя в Китаю є те, що молодь українського походження, за винятком одиниць, винародовилася і заповнює собою чужі, порожні табори. Маємо масу личарів еміг, полишених у спадщині старим громадянством, що навіть не подбало про збереження душі своїх дітей. Тож найбільшою журбою харківської „Просвіти“ є молодь. А тому біжучий рік та даліші йтимуть під гаслом: „Боротьба за душу молодого покоління“.

Дня 14-го липня 1931 р. мине п'ять років від дня заложення Т-ва. Харківська „Просвіта“ постановила відсвяткувати цей перший свій ювілей освітнім святом (зголошено 8 рефератів) та урочистим богослуженням і зібранням у залі ІМСА, на котрому будуть виголошені відомлення з патрістичної праці, привіти представників українських та дружніх організацій, а також відбудеться концертна частина. Повідомляючи про це українське громадянство на рідній землі, Рада філії Т-ва „Просвіта“ в м. Харбіні прохляє всяке дисування та привіти надіслати на адресу: Ukrainian Association „Prosvita“, P. O. Box 25, Harbin — China.

— о —

XV. Міжнародний Хліборобський Конгрес в Празі.

1.000 делегатів. — Участь українців. — Реферати й резолюції.

XV. Міжнародний Хліборобський Конгрес у Празі відбувся в днях 5—8 червня ц. р. при небувалій досі участі делегатів з усіх країн світу, за винятком Радянського Союзу. На конгресі було заступлених 31 держав та 35 ріжних народів. Чужинських делегатів було поверх 600, около 400 делегатів було з ЧСР, отже разом всіх делегатів було поверх 1000. Деякі делегації визначалися своїм великим числом, як нпр. французька делегація мала 128 членів, німецька 48, югославська 37, польська 94.

Українська делегація була представлена делегатами з краю та ЧСР. В склад української делегації входили: проф. Бородавський (Полєброди), інж. Галька (Прага), проф. Гриненко (Міжнародний Хліборобський Інститут, Рим), доц. Доманицький (Полєброди), п. Лучинська-Нікевичева (Союз Українок, Львів), ректор проф. Іваніцький (УГА, Полєброди), пос. Луцький, (РСУК, Львів), проф. Мишук (Прага), інж. д-р Холєвчук („Сільський Господар“, Львів), інж. В. Храпливий („Сільський Господар“, Львів), проф. Шереметинський (Полєброди), інж. Яремин (Прага), разом 12 осіб. Хоч наша делегація була в порівнянні з іншими делегаціями нечисленною, то всеж таки делегати засідали в усіх сесіях конгресу та були докладно інформовані а ходу всіх нарад і дискусій, забираючи часто до порушуваних тем голос.

Конгрес відкрито дня 5. червня ц. р. разом великій залі чеського парламенту. На відкритті явився особисто президент Масарик та мавши цілий уряд зі своїм прем'єром Удржалем і міністрами: Бенешом і Брадачом. Конгрес відкрив голова Міжнародної Хліборобської Комісії маркіз Де Вогье та привітав президента держави всіх делегатів, а зокрема представника Союзу Народів п. Вомон, президія Міжнародного Хліборобського Інституту в Римі, яку заступав заступник президента Лео Дод, представника Міжнародного Уряду Праці п. Mattei, бувши президентом Австрії Гайнріха і т. д.

Конгрес почав аустинним рефератом проф. інж. д-р В. Брэдлі, голова Організаційного Комітету Конгресу та один з заст. президентів Міжнародної Хліборобської Комісії. Він підкреслює, що світова хліборобська криза мусіла викликати у хліборобів тимбільше охоти до співпраці і організації.

Відкриття конгресу було дуже цікавим, а коли не дісти пояснення, віддав честь, обернувся на залу і пішов з нами на добре заслужений відпочинок.

Я спав до пізнього полудня. І аж тоді довівся про новину у нас... Я від нежданна знав нашого курінного команданта, бо він прийшов щойно до куріня. Заходив декілька разів до нього. Молода людина, наскрізь військова вдача, обожаний цілим курінем для великої особистої влади, справедливості та дбайливості за людей. Мав у нійшій команді славу дуже доброго старшини, якому можна було поручити кожне військове діло.

Я заважив у ньому від кількох днів зміну. Можна було додати в ньому деяку розсіянність, деяке занедбаність у виконанні обов'язків, стрільці відчували брак до теперішнього, сердечного відношення поза службою. Щось було не тее...

А вже цього ми не могли ніяк зрозуміти, аби він не вийшов напроці стежі, яка так довго не вертала. Він, який мусів все знати, не поклавився питанням, що сталося зі стежею, чому про неї, від більше як дванадцять годин, нема ніякої вістки?

(Позначення бачі!)

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ЧЕРВНЯ 1931.

МАКСИМ БРИЛИНСЬКИЙ.

3)

Обов'язок.

Визирнув цікаво ізза ліса місяць.

Один з тих, що ходили на стежу, спав, два тупцювали. Над ранком похолодніло.

Вістун трутив мене в рамя.

— Що такого?

— Не спите?... Я але зробив. Треба було вислати до курінного мельдунок, де ми є і що хочемо зробити... Там будуть неспокійні...

— Тепер вже запізно. Треба чекати до рана.

Минали години. Пішла стежа другий раз. Ми всі повставали, закидали кріси й скидали їх з плечей, нервово обертали ручними гранатами, деякі позіхали, але зараз-же переринали, бо бачили, що їм не хочеться позіхати. Інші докурювали папіроску. Тільки вістун стояв за деревом як статуя і слухав.

„Готові!“

Тихенько як мари посунули ми вперед. Йшли ровом, один за другим. Перед нами чути було короткий, тихий свист. Один зі стежі чекав на нас. З ворожої стійки один лежав на землі, а другий сидів на пеньку. Мабуть оба куняють.

Коротка нарада вістун з одним стрільцем. Вони мають знищити стійку. Ми полягали і заціпеніли.

Нагло здуршений оклик, явсь памотня і тихо...

Обережно посуналися ми. Є наші. На землі дві темні постаті. Ті оба пішли знову вперед. За хвилину ми за ними. Хата на кільканадцять кроків перед нами. Нечути нідного звуку. Двох стануло під вікнами, один сторожив хату зі задку, а п'ятьох вийшло до середини. У хату душе, спертє повітря. В куті так, що з надвору не було видно, мигтять напів скручена, нафтова лампка.

Чути було лиш тяжкі віддихи сплячих. Коло дверей стояли оперті рядом кріси. Тихенько вібрали і винесли на двір. Позабивали бачі гра-

нати. В другій кімнаті господарі, таксамо два інші з нашої стежі...

Стягнули тих з надвору. На кожному кімнату було по чотирьох наших.

Грімка команда:

— Встань!

Метушня, оклики переляку.

— Руки в гору!

Видко було вгорі тремтючі руки, бліді лиця, викривлені смертельним жахом. Трьох сторожить з крісами, готовими до стрілу, четвертий шукає зброї. Підійшов гуцулик до якогось здоровенного дідугана. Мигнули сильні кулаки і звалилися на молодого стрільчика. Впав. Рівночасно метушня між полоненими і стріл. Дідуган упав. Полонені станули знову слухливо з піднесеними руками. Коротка хвилина напруження. Вдарений піднісся, наложив шапку, переступив абитого і докінчив роботу.

Все те зробилося протягом кількох хвилин. Тринацять полонених з командантом хорунжим. Пов'язали, чим попало. Шукали далі! В сінях стояв кулемет. Гурра!

Вилудували кріси і поначіпляли трьом полоненим через плечі. Найсильнішому казали нести кулемет...

А тепер хутко назад. Гуцулик пішов вперед, чотирьох по боках, решта позаду. Коротка загроза: за підозрілий рух, або спробу втечі, куляка в лоб! Вістун останній шораз оглядається. Не видно нікого. Той, що ніс кулемет стогне. Ладуємо його другому на плечі. Проситься — „мовчати“!

Доходимо до наших дерев. Відткнули легше, але кроку не звільняємо і полонених підганяємо. Тих, що несуть кулемет, треба що хвилини змінити. Тягар.

Так нам легко і весело на душі, що якби не те, що ми не перейшли ще й половини дороги, то гукували би з цілого горла. Але треба поспішати, бо стає чимраз ясніше.

„Стій! Лягай!“

Нам на стрічу хтось іде. Два, чотирьох людей... Можна витримати. Напружує зір гуцулик. Тамті станули. Відривається згодом один. Йому на австоїч іде гуцул...

— о —

...такі в римських продинових держав
...але також у міжнародному масшта
...вважає, що цей момент треба викорис
...для організування міжнародного хлібо
...виступає на те щоб під міг як організо
...виступати проти користі одних і в цілому
...Потім підкреслює, що серед еволюційн
...економічних явищ в розвитку людства,
...виступає філософія хлібороба, а
...хліборобство стало тепер тим
...хліборобство реформаторські по
...в соціальній і економічній діяльності

... цього промовляв маркіс Де Воїж, який про реальні досягнення міжнародних організацій, як Комісія для Європи або Європейська Комісія, які вказують, що в світі є добробут цілого світу протиставляючи розгариштові свою волю, щоб в кіру у власні сили, чого треба для народів.

... Конгрес в імені уряду прем'єр
... до в доміш промові підкреслив та-
... що має можливість в себе го-
... значуючи, що ЧСР у себе не-
... хліборобського
... Конгресу хо-
... міжнародним

...завданням реферат на п'ятому виго-
...р Е. Лур (Швейцарія) про ситу-
...завробудстві. Він ствердив, що
...проц. всього людства займається
...тому завданням цілого людства
...на ці небезпечні прояви у хлі-
...випали в останніх роках. Щоб
...положення, треба піти двома
...саме: збільшити консумцію перера-
...ніших плодів сільськогосподар-
...широким масам, які сьогодні
...здобувають, а друге через відповідні
...організації міжнародної торгівлі.
...реферат виголосив Жіль Горе

реферат вилословив Жиль Тотте, який говорив про співпрацю Міжнародної Комісії зі Союзом Народів, з Хліборобським Інститутом та Міжнародною Радою у зв'язку з господарською діяльністю рефератів ствердив, що міжнародна криза застала хліборобський світ. Основана в 1889 р. Міжнародна Комісія на першому Міжнародному Конгресі має найвищу форму організації, однак в останніх роках більше осередком зацікавленості світу, бо вона одна перевела на роботу, які реально допомогли в боротьбі робила вона, очевидно, на своїх установах міжнародного характеру встановив в 1903 р. Міжнародний Хліборобський Інститут в Римі, який складається з представників держав усього світу та делегатів установ, дає можливість доглядати за працею хліборобства, а тимчасово для боротьби з кризою. Союз Націй і Всесвітній Уряд Праці, основані пізніше більше присвячують свою діяльність питанням, бачучи, що аграрний сектор більше тим чинником, який спричиняє кризу зробити менше

Слідуючий реферат виступив в німецькій мові міністр *о-р Гермес* (Німеччина), який говорив про співпрацю хліборобського світу над поборенням хліборобської кризи. Звернув увагу на хліборобську кооперацію, добровільні хліборобські організації та про працю, яку в тім напрямку досі міжнародне хліборобство виконало. Зокрема присвятив багатьох місць міжнародним торговельним угодам. По нім говорив *К. Фудаківскі* (Польща) про співпрацю 8-ми держав східної Європи у т. зв. „Хліборобській Антанті“ та про висіди їх праць. На закінчення виступив проф. *Бродік* реферат про роль ЧСР, як аграрно-індустріальної держави в поборюванні хліборобської кризи.

Почесним президентом Конгресу вибрано А. Шигелю, голову багатьох хліборобських установ та хліборобської партії в ЧСР, а членами почесної президії *о-ра Гайніша*, б. президента Австрії та *В. Бродача*, міністра хліборобства в ЧСР.

Після пленарного засідання прийняв членів Конгресу приматор міста Праги, в якого (мені вистав промовою д-р Штула та гостив в староміських ратуші. Промовляли там від Конгресу маркіз де Борже і д-р Врдік.

Тогож дня поповули розділилися члени Конгресу до праці в поодинокі секції, яких було 7. В І Секції обговорювано справи: „Аграрна політика і с.-г. економіка“; а нашої делегації брали участь: проф. Гриняк і проф. Митко. II. Секція: „Хліборобська освіта і пропаганда“, наші делегати: доц. Доманішійкий і інж. Б. Храпливий. III. Секція: „Хліборобська кооперація“, наші делегати: проф. Бородавський і пос. Луцький. IV. Секція: „Продукція рослин“, доц. Доманішійкий. V. Секція: „Продукція тварин“, проф. Шереметинський і інж. д-р Холвчук. VI. Секція: „Хліборобський промисел“, інж. Галька і інж. Яремня. VII. Секція: „Жіноче знання на селі“, п. Дучимієська-Нісепичева.

У справі львівських шкіл.

Дівочі семінарії. — Недогоди приміщення. — Обіцянки й їх наслідки. —
Справи в Перемишні.

Трохи ліпше стояла справа з дівочими семінаріями, хоч і тут найшлися поважні труднощі, що їх схиляли.

Коли звільняли наших учительських кандидатів і кандидаток з львівських учительських семінарій в р. 1919, тоді відізначили для них спільні коєдукативні курси; а коли фреквенція мужеских кандидатів тут змаліла, тоді оснували для наших дівчат окрему державну семінарію з українським викладом. У них утрималося давнє українське учительство та і предмети викладали переважно в українській мові. При семінарії залишилася також давня дівоча гімназія, вправ, поміщена перше при вулиці Скарбівській, а відтак при вулиці Сакраментою, що називала собі добру славу.

Сама семінарія розвинулася при ширшій праці добірних учительських сил дуже гарно. Доказом того велике щорічне число аролошених, з яких лише менша частина могла найти там місце.

Але мала ця школа також доважну хибу, а саме: дуже тісний і незастаточний локаль. Ра-

Чисте мило —
чистий запах —
чиста цера

В Секціях автолошувано поодинокі реферати, яких надіслано разом до виготовлення по всьому 300. В рефератах порушено ряд найбільше актуальних питань з кожною ділянкою. В кожній Секції виготовлено головні реферати, а крім цього преферовано всі інші, в яких велику частину зайняли теж питання стану хліборобства і хліборобських наук в поодиноких країнах.

Секції радили дня 5, 6, і 7-го червня.
Дня 7 червня приймав членів Конгресу президент Масарик, а інші дві міністри Бенеш та Бродак, проф. Бродік і аквіні Міжнародна Хліборобська Комісія. Дня 5. червня ц. р. уладжено в опері виставу „Далібора“ в честь членів Конгресу.

Дня 8. червня відбулося друге й останнє пленарне засідання, на якому прийнято резолюції, ухвалені проодинокими секціями.

Инж. Евгений Храпливый.

дили собі так, що наука семінаріальних курсів відбувалася в передполудневих годинах, а в школі вправ зполудня. Але одні й друге мало свої недоліди. Для семінаристів важко було приходити зполудня в друге на практичні лекції в школі вправ. Там родичі посідали перше своїх менших дітей у годинах зполудневих або вечірніх і тому фреквенція зменшувалася.

Наслідком цього передували школу зправ на три класи я черпески II на рівні години; за те призначив для двох перших семінарійальніз курсів години попопуднені. Ясно, що і цей поділ був невластивий. Семінарія, замість давати учі- тельським кандидатам зразок правильної школи, радше була образом, як школа не повинна ди- глязати.

Директор робив заходи в кураторії, щоб випускали інше приміщення. Кураторія згодилася на те й поручила йому шукати за другим льокалом. За два роки випускали аж чотири льокали, при вулицях Японській, Мурарській, Каденській і Потоцького. Але льово складалося діло. В однім випадку завадило міністерство про

льонія — один з нечисленних будинків виставки, якому дозволять залишитися і на будуче — все інше розберуть. У ньому монументальний фронтон, увесь покритий плоскорізьбою, що представляє алегорію французьких колоній. Плоскорізьбу цю, величини тисячу шістьдесять квадратних метрів, виконала одна людина, різьбар Жакіо!

Вечорами — електрика. Вона робить ві святи-
тині! Ангел золоту пілю і проблискуює ризами
лиця у вигадливих формах — квіти льотосу,
вогнені стовпи й розитенські білі очі. Це також
одна із проблем виставки — дати всім світло,
але саме джерело завжди сховане, воно не вра-
жає очей. Ви сідаєте дивувати в одній з кана-
рені, під відкритим небом. На малайських о-
стровах", або "Під кокосовим горіхом". Ваші ла-
франки на ситронаду це також частина тих кіль-
кадесятьох мільярдів золота, що їх щорічно чу-
жнині лідають у солодкій Франції.

Одна з брам викидає вас на вулицю і заби-
ває серед потопу в тунель підземної залізниці.
Ви виходите з цієї на острів з безчисленних ву-
лиць великого Парижа. Немає ні книгарень по-
кручених дахів: ні муриських бонжів, а якби
невідомі майстри пуміли заховати велике мис-
тецтво, ні колірної екзотики строїв. Коло ва-
життя тверде і правдиве, асфальт ханав вас за-
горло, а реалізм залізобетону кладе вас новатом
на сному рінгу.

У вас зроджується непереможне бажання — поїхати на малайські острови. Але на острівні!

Л. ДИД. 3 ДИД 26, ЧЕРВНЯ 1931.

З ГОРДИНСЬКИМ. 3)

оніяльна виставка
в Парижі.

Останнє вражіння.

ти можна сказати я про Бельгію з її
м. Кіло, бачилим шось 50 разів за
Джигуля показує, що вона має на
і чим сардинки та дещеті про рево-
люції та своє холодної Гренландію, що
її томи оригінальністю посеред стіль-
кої снот, зібраних на денсенських
і чим та снот дивильон у стилі старої
і чим та снот Сентіма Севера, доби
і чим та снот в Африці. До крапці екс-
і чим та снот відзнави різьб,
і чим та снот в Африці і зовсім ще
і чим та снот

...маєш будівлі італійські фу-
...маєш свої існування мо-
...маєш ресторан, розмальова-
...маєш, дуже вдалими футуристич-
...маєш. Тут апостол і творець фу-
...маєш, вокинувши на якийсь час
...маєш і маларством, реформує
...маєш Лопат ніяк це грає, же по ре-
...маєш — вояки трестопоску віяну на-
...маєш — мавраком. Вілі ма

кароні" з помідоровим соусом. Навіть вони діжда-
лися страшиного закуски: відсталого аналоміаму!

Американці дають реконструкцію дому. Д

мешкав Вашингтон. Річ безумовно дорога кожному американцеві, але вона зайвий раз доказує, що вони не мають ніякого смаку. Лягтично погулявши — вони могли б дати шмародер на зовнішніх. А так взагалі континентальному європейцеві годі погодитися зі смаком країни архипрогібіції і підпитих полісменів. Замісди почуватимете, що англійські розділяють нас як не Атлантийський Океан, так бодал. Ла Малш і їх твори смакуватимуть вам так, як пудінг — ніколи більш як та куси! Брати не можна.

Показники чисто колекційними пам'ятками є ще на цій виставці чимало монументальних будівель у модерному стилі: вантажескіпські розміри. Це в першу чергу "Бюро інформації" претарна будівля з залізобетону, де в ряді бойвідповідних секцій, що надають усі базисні інформації, економічного та іншого характеру. Два великі залізобетонні галі обіймають французькі метрополітанські секції: тяжкої індустрії та другий здебільша люксових виробів. Перший з них — висловлюється образно, міститься в одному будинку до "Східні Торгів", що були за десять літ — з тою хіба різницею, що замість ножиць до різання скла (машини) до волосся виставляють тут літаки, автомобілі, локомотиви, паровози та всі металева індустрія Франції.

Побіч святині з Ангкор два панільоніки на
толицьких і протестантських міст. Це також од
на із сторінок колонізаційної історії. Музею зо

брав фондів, в інших кураторія гаяла з випадком доми, аж поки власники не наїшли інших комітентів. Раз, коли власник дому зажадав доволі високого чину згоди в Провод. Митрополит, розуміючи вагу цієї школи для нашої молоді, був готовий почитати ту вкату, то кураторія зняла справу в безконечність.

Якщо тепер шукають за новим приміщенням, то слід звернути увагу на місце доступне для ширшої публіки, щоб фреквенція школи вправ була в тілі дільниці міста запланована.

Не можна помилувати політичної школи в Перемишлі. І там виникла в політичній школі, як у Львові і в попередній утративши діючої семінарії окрема українська семінарія, залучаючи при собі українську чотирокласову школу вправ. Але на жаль, пішло там усе в Петрового дів. Після трагічної смерті директора прилучили українські семінарії курси як паралельні відділи до польської семінарії і піддали їх під управу спільного директора. Стан не був ще який; бож і ті відділи могли згодом вийти на окреме та незалежне заведення. Але публіка почала школу оминати та фреквенція почала падати. Нашим відділам загрожувала небезпека, що можуть бути небажком закриті або переіменовані на польські.

Ще дивніше, що в інших містах Пермишчани отримували приватні семінарії, а тут в дароп державна школа і нею нехтують. Дивно ще й те, що в Перемишлі мають позаміські родичі дівочий інститут, де дістають для своїх дітей за місячною оплатою 90 зол. опіку і удержання, а всеж згодомуються пера до львівської семінарії, де не став вже місця, і де удержання коштів майже вдвоє стільки, що в Перемишлі.

Ще гірше вийшло там з дівочою школою вправ. Публіка почала її чогось покидати і переноситися до приватної школи. Не анаж ближче тамошніх відносин. Але гала, що число студентів в таке поважне, що моглоб обі школи вповнити. Однак наші чомусь залишили державну школу, яка їх нічого не коштувала і довели до того, що ту школу замкнули. Зате вибрали приватне заведення, яке місяць оплачувати, і якого власність має бути дуже проблематична.

Чуючи про такі річі не можу зрозуміти, як беремиське громадянство з таким поважним числом інтелігентів могло допустити до такої школи. Допускаю, що в одній і в другій школі могли бути деякі неадекватні та либи. Але від чогож були родинні та громадянські? Треба було направити те, що було лихе, а не приступати відразу до руйнування своїх шкіль. Гала, щоб будучи помоління не нарікали, що їхні попередники загрозили свої добрі справи.

Ем. проф. о. Александер Стефанович.

ОСТАННІ ВІСТІ

ЗНОВУ ЗМЕНШАТЬ ПОС. ДІЕТИ.

Ухвалене на ост. польській мін. раді скасування столичного додатку для службовців у сумі 20 проц. від осн. платні, відібеться і на дієтах послів і сенаторів. Пос. дієти виносили передше 1310 зол., після відібрання 15 проц. додатку 1152 зол., а тепер зменшилися на 176 зол. і виноситимуть 976 зол. Скарб заробить на тім ок. 1.200.000 зол.

КОСТЕК-БЕРНАЦЬКИЙ ПЕРЕНЕСЕНИЙ В НЕЧИННИЙ СТАН.

Появився декрет мін-ства війск. справ про перенесення в нечинний стан на 12 місяців полк. Костека-Бернацького, команданта 38. п. п. у Перемишлі. Зачувати, що Костека-Бернацького іменують на 3 місяці заступником уряд. комісара в Варшаві, потім, як набере практики, іменують його новгородським воєнодою. Є теж чутки, що Костека-Бернацького іменують директором держ. уряду фіз. виховання.

ПРОМОВА КАНЦЛ. БРІНІНГА.

Канцлер Німеччини Брінгінг виголосив через радіо політ. промову, яку трансмітували й на Америку. Він висловив признання для ініціативи през. Гувера та звернувся до нім. грома. думки, щоб не ждала із здійснення ам. проекту закінчення теперішнього фін. положення в Німеччині. Навпаки шойно в 1932 р. дадуться сильно відчуті наслідки фін. кризи. Німеччина готова співпрацювати в тім великій ділі ам. ініціативи, а бажає співпрацювати політично з усіма народами для успокоєння Європи. Важну роль в цьому відіграють будучі франц.-нім. взаємини. Канцлер вірить, що найдуться засоби для фр.-нім. зближення. Мир в Європі закріпиться шойно тоді, коли всі великі народи віддуть на спільний шлях культурного, духового, господарського та політичного розвитку. Як лише прийде до порозуміння в справі 1-річчя, провозлоки воєнних довгів, буде легко промостити шлях для вел. ам.-нім. співпраці. Канцлер бажав би, щоб для тих вступних розмов відшляхали такі мислі, як у Черкесі

Наше сокільство в чужині.

Установчі збори „Сокола“ в Буенос-Айрес.

Відрядна вістка прийшла до Сокола-Батька з далекої Аргентини. І там приймається сокільська ідея.

Дня 26. 4. ц. р. відбулися установчі збори Т. ва „Сокола“ у Буенос-Айрес. Головою вибрано п. Максима Заболотного, а начальником п. Осипа Шведу, буеного члена „Сокола“ в Подєбрадах. Сам Швед відомий як добрий руховик і спортсмен (скакав жердкою 3 м. 10 см. вгору). Добір проводу і старшини дає повну запоруку, що товариство поведе дійсно змістову сокільську роботу на добро тамошньої еміграції і цілої нації.

Сокільством зацікавилася ціла еміграція і вже нині йдуть приготування до відкриття інших гнізд. Дивно лише, що далеко старша еміграція в Бразилії ще до-сьогодні не здобулася ані на одне сокільське гніздо.

Хай-же ті зусилля емігрантів будуть приміром для старого краю, що „живий живе думає“.

Членів нараховує молоде гніздо 33. Коли зважити всі обставини еміграції, то треба признати, що вже поважне число соколів членів згуртувалося на перших зборах.

Виставка сучасного мистецтва у Львові.

Український Національний Музей улаштує з „Союзом (Асоціацією) Незалежних Українських Мистців“ у вересні-жовтні ц. р., від довшого часу приготовлювану виставку сучасного українського мистецтва. Окрім українських мистців запрошені до участі, як гості, численні французькі та італійські малярі, яких твори є вже у Львові привезені малярем С. Гордиєвим. Очікують ще творів італійців, які дали свою згоду участі на зазначеній виставці, так, що наше громадянство побачить побіч зразків нового малярства українських мистців річні молодих представників „Париської Школи“ (Ecole de Paris). Зокрема у відділі графіки будуть представлені оригінальні річі (рисунок, літографія, офорити) Пікаса, Дерена, Дюфі, Моділіяні, Фуджіті й ін., а з італійців Северіні, Тонці, Ферраці, Дотторі.

„Союз Незалежних Українських Мистців“ (АНУМ) об'єднує передову групу українських малярів, що працює паралельно з передовими народами і фактично репрезентує на заході українське мистецтво. Конечність такої організації вимагає саме життя, бо українські малярі повинні брати участь на міжнародних виставках. До сього часу наше мистецтво представляла Радянська Україна і через обставини незалежні від малярів із Великої України велика група малярів, що працює на Заході, не могла підсилити українського мистецтва своїми працями і досягненнями. Очевидно, такий стан був шкідливий передовсім для українського мистецтва, і як показали деякі спільні виставки, західня група малярів сильно заважає і на характері нашого сучасного мистецтва і на його якості.

Окрім ідеологічної мистецької спільноти, АНУМ об'єднує нашу мистецьку авангардну групу всіх мистецьких після імпресіоністичних течій, з другого боку є це організація з явразно професійним характером.

До цього часу згаданий „Союз“ хоч і без назви, перевів організацію і взяв участь на Міжнародній Виставці екслібрів у Льюс Анджелес в Каліфорнії 1931 р., на Всеславянській Виставці екслібрів у Львові 1930 р., на Виставці всеукраїнської книжкової графіки 1929 р. — скрізь із великим успіхом; крім того була улаштована Виставка праць В. Крижанівського і окремі члени брали участь на виставках у Парижі. „Союз“ приступає до видання журналу „Мистецтво“ і окремих монографій мистців та мистецьких видань, підготує низку книжок про українське мистецтво в чужих журналах і відданнях.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8-96-30—8-97-00, канадський долар 8-56-20—8-57-00, чеська корона 0-26-33—0-26-66, австрійський шілінг 1-23-00—1-25-30, румун. лей 0-03-33—0-05-66, французький франк 0-34-80—0-35-00, швейцарський франк 1-71-50—1-72-10, фунт стерлінгів 43-60-00—43-80-00, радянський червонець 0-00—0-00, німецька марка 2-11-80—2-11-95

Золото: 20 корон 35-80-00—37-00-00, 20 франків 35-80-00—36-00-20, 20 німецьких марок 00-00-00—00-00-00, 10 російських рублів 46-80-00—47-20-00.

Срібло: Австрійська корона 0-33-50—0-34-00, 5 австрійських корон 0-00-00—0-00-00, австрійський флорин 0-93-00—1-00-00, польський рубель 1-53-00—1-65-00, копійки за рубель 0-80-00—1-35-00.

Ширіть наш часопис!

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліана Глушевського, Львів, Коперника 16. П. пов.

— Найдешевшим джерелом закупки мужського білля в тепер фірма А. Віттельс, Львів, Рутівського 7. Ціна мужської сорочки, виконаної по найновішому крою з матеріалу першої якості разом із 2 ковнірнями, тепер зол. 11.— На виставах фірми Віттельс є найгарніші зразки матеріалів на білля. — Фірма Віттельс просить оглядати матеріали без примусу купна. 2270 2—?

— Обережна господиня. Нині може більше, ніж колинебудь, дбає господиня про своє білля, хочаби її зберігти якнайдовше свіжою та незнищеною. У значній мірі залежить це від якості уживаного мила до прання. Дешевий, невідомий рід мила дає тимчасову опадність, але незначна різниця ціни відомого мила від ряду літ як наприклад Олень Шіхт безсумнівно виплатиться, бо це лагідне мило найліпшої якості та найліпше консервує білля. 1424

— У п'ятницю дня 26. червня 1931 року в год. 12-тій в полудне відбудеться вистава ручних робіт учениць фахової СС. Василіанок у Львові при вул. Другого на яке запрошуються отсім П. Т. П. Вистава буде відчинена 26 червня год. 12. до 6. веч., а дня 27. червня год. 9—1 і 3—6 веч. Вступ за добродатками. — Управа.

— Дня 22. червня ц. р. відбувся перший кінцевий іспит учениць 3-го курсу фахової школи СС. Василіанок (середнього типу) у Львові при вул. Другого ч. 17. Іспит здали: 1) Ганушевська Марія (з дуже добрим поступом), 2) Гордійчук Марія (з дуже добрим поступом), 3) Крайківська Леонтинна, 4) СС. Левицька Венедикта (з дуже добрим поступом), 5) Любонович Марія (з дуже добрим поступом), 6) Липова Анна, СС. Суньків Анна, 7) Малишанч Анна, 8) Паньків Ольга, 9) Підлісенька Лідія, 10) Полянська Марія, 11) Савула Ярослава, 12) Твердохліб Любомира, 13) Вошинська Софія, 14) Жидачек Ольга (з дуже добрим поступом).

— Конфіскація. Вчорашнє (139) ч. „Діла“ підпадо конфіскації в трьох місцях. А саме сконфісковано 6 рядків у статті д-ра Костя Левицького „Львівська Русь — Братство Русинів міста Львова“, більшу частку статті пос. Зин. Пеленського „Кому з цього користь?“ і десять рядків зі статті о. проф. Ал. Стефановича „У справі львівських шкіл“. Є це вже 32 конфіскація нашого часопису в цьому році.

— Пересторога. Від кількох днів ходять по українських інтелігентських родинах у Львові два молоді люди, збираючи данки на невідомі цілі. Супроти всіх, які дозволять собі висловити сумнів, що чейже не знають ані збірників ані тих, що їх післали, поводяться надзвичайно агресивно. Випитують при цьому, „де тут ще живуть українці, до яких можна би зголоситися“. Ходять теж головню до державних урядовців, у першу чергу до вчителів. Перестерігаємо перед тими панками, які абс наїшли собі оригінальне джерело приватного заробітку, або теж мають на увазі виключно штовхнути у поважну халепу наших чільних громадян. Один з тих „промишловців“, як виходить з опису, зголосився кілька місяців тому до головного редактора „Діла“ за допомогою, як „викинений ученик з польської гімназії“. Негайно виявилось, що це обманець і його викинено за двері.

— На що йому печатки? На днях замовив якийсь тип у львівського ретівника Д. Вайса при вул. Сикотуській ч. 13. печатку з таким написом: „Koeudakacyjne Gimnazjum Ukrainiskiego Towarzystwa Pedagogicznego „Ridna Szkola“ — Biblioteka“. Дня 22. червня явився цей добродій у ретівника по печатку. Цей зажадав легітимації, яку замовляючий обіцяв принести на другий день, але не явився. В розмові заявив закопаний, що він з Торуня. — Тому, що „Рідна Школа“ не має в Торуні ніяких своїх установ, що печатки з таким написом не живають ніякі органи „Рідної Школи“, як і тому, що другого Товариства „Рідна Школа“ немає, — остерігаємо цією дорогою всіх, щоб ніякого документу ані ніякого зобов'язання, ствердженого такою печаткою, не перебирали, бо за це не буде відповідати ані центральні ані ніякі установи „Рідної Школи“. — Головна Управа „Рідної Школи“.

— Арештування. Слідчий суддя для справ надзвичайної ваги Демант, який є у Львові, веде далі слідство в зв'язку з ост. арештуваннями. Загалом арештували 24 комуністів, із яких частку відставили нині до Луцька та Вронок. У Луцьку арештували визначного львівського комуніста Гершгаза. При ньому найшли документи, які стверджують його зв'язок з найвищими чинниками III. інтернаціоналу.

Герштал працював по цілій Польщі під різними псевдонімами.

— „Українське Життя“, популярний, ілюстрований тижневик, присвячений політичним, культурним, господарським та суспільним справам, появилася 21. червня ц. р. у Станіславові. Перше число зредеговане дбайливо й доволі цікаво. Новий орган повинно піддержувати в першу чергу громадянство Підгір'я і Покуття, бо він обслуговуватиме передовсім його потреби. Передплата до кінця року: 4 зол. Адреса „Українського Життя“: Станіславів, Голуховського 17.

— Наші студенти-торгівельники у Кракові. Видана на днях научна програма „Висшого Студіюм Гандльового“ у Кракові на академічний рік 1931/32 подає теж статистику студентів цієї вищої школи. З неї довідуємося, що в акад. році 1930/31 студіювало в ній: гр.-кат. 56, себто 4,4 проц., православних 7, себто 0,5 проц., а як матерію мову подали: українську 53, себто 4,1 проц., руську 2, російську 2. Статистика цікава тим, що крім українців і росіян визнає теж „русинів“, з яких аж двох нашлось у цій високій школі.

— Хотів зарізати жінку й тещу. У Львові на вул. Городенській бувш. залізничний палац 30-літній Патий підрізав бритвою горло своїй жінці Теофілі та тещі Юдзі. Ранених забрала рят. станція до шпиталю, а Патий поліція арештувала. У поліції Патий вискочив крізь вікно на І. п. на подвір'я. Він зломив собі ногу та потовкся на всьому тілі. Патий хотів зарізати свою жінку тому, що вона за намовою тещі покинула його.

— З вікна вийняти. Осип Рос, арештований у Варшаві за якусь провину, після переслухання підбів до вікна і скочив з II. поверху на вулицю. Він поломив собі ноги і дістав потрясіння мозку.

— У добу економічної кризи. У Варшаві при вул. Ринок отруївся газом учитель Дузерман. У залишенім листі він писав, що цілий рік був без посади і вже не міг довше боротися з нуждою.

— Жиди в Америці вимирають. На зібранні жіночого відділу Жидівського Педагогічного Т-ва промовляв клівлендський рабін д-р Абба Сівер. Він вказав на те, що жидівство в Америці вмирає наслідком недостатчі реалі. виховання. Біля дві третини жидівських дітей цілком не дістає релігійних інструкцій, а цему винні батьки, котрим навіть не в голові така справа. В подібному дусі промовляли також і жінки і дійшли до заключення, що американські жиди мусять поважно подумати про виховання своєї молоді, коли хотять рятувати жидівський елемент в Америці.

— Замітний упадок спосібностей серед учнів. Починаючи від 1927 року помітний в нью-йоркських середніх школах упадок спосібностей серед учнів. Показується це при іспитах з англійської мови, арифметики й географії. При іспитах перепадає 37 проц. учнів. Відтак з тих, що перейшли іспити, перепадало в 1930 р. 18 проц. в першій класі, а коло 30 проц. у вищих класах. Із загального числа учнів 24.343 перейшло на другий ступінь, а лише 16.208 перейшло до вищого ступеня.

— Подяка. Підписані українські політичні в'язні почувуються до обов'язку подякувати Вп. п. дент. Як. Нассові у Львові, котрий на наше особливе побажання приходив до амбулаторії карно-слідчої тюрми в Бригідках впродовж двох місяців лічити і пльомбувати нам зуби. При цьому мусимо зазначити дбайливу, совісну і зовсім безкорисну працю та виразити повагу до нас з нами. — Д. Гриник, В. Качмарський, О. Кирилюк, Б. Кордюк, Л. Лампіка, посол д-р Л. Макарушка, ред. Дм. Палів, О. Процишин, Р. Сушко і Ю. Бачинський.

— У Угряйського Лікарського Т-ва. Дня 25. VI. ц. р. в год. 1930 відчит д-ра О. Береста: „Вегетативна система і внутрішні хвороби“. Відчит буде в доміні Т-ва, вул. Гродзінських 4/III.

3 судової салі.

ДВНАНАЦЯТЬОХ ЗДОГАДНИХ ЧЛЕНІВ ОУН. ПЕРЕД СУДОМ.

У вчорашньому відомленні з судової салі через друкарську помилку заголовок „Дванадцятьох здогадних членів О. У. Н. перед судом“ змінено на „Дванадцятьох членів У. В. О. перед судом“.

Нині, 24. ц. м., як перший свідок зізнавав Марцін Круль. Він зізнає ось що: Іван Ткач мешкав 5 літ у моєї матери і ми добре зналися. Раз у неділю ми пішли до шинку на бібу, бо я собі позичив 200 золотих і хотів в нареченою забавитися. Як ми були трохи піанті, то в товаристві була авантюра, і Ткач викинув револьвер та крикнув: „Я їх зараз наду, бо я маю таку машинку, яких у Львові нема більше як п'ять!“. Я спитав Ткача, скільки та машинка (револьвер)

відгуки дня.

Втеча від почесей.

Минули ті часи, коли наші люди любили заїдати у пизлах. Тоді було це пераа недосвідченою мрією неодиного, свято перекованого про свої здібності. Тепер ніхто не квапиться до безплатної роботи, чи до засідань без презенційної марки. Час — то гроші, гроші — то сила, сила — то влада, влада — то час, а час — то гроші!

Тому зовсім не здивувала мене довірозна інформація про одні загальні збори одного українського товариства.

Посходилися люди на збори, привіталися, посідали, закурили і давай вибирати виділ. Спершу хотіли це залагодити простим способом: „Г-просити“ старий виділ, щобі остан на слідуючий рік. Але старий виділ, не в тім битий, відхрестився від тієї почесей і уступив.

Тоді прийшла черга на комісію-матку.

Комісія-матка тімач так страшно називається, бо нічого в ній страшного нема. Живе недовго, працює небагато, а заслуга велика. В короткім часі родить цілий будучий виділ разом з головою.

Отже, як кажу, прийшла черга на комісію-матку, комісія-матка пішла на нараду і швидко вернула з виділовим плодом.

Комісія-матка пропонує (вахивахи!) на голову: Високоповажаного Пана (тут імя і титули).

коштує, а він каже, що 150 золотих. Я сказав, що можу дістати такі револьвери по 30 золотих. Ткач дав мені 60 золотих, я купив собі черевачки, а револьверів не купив, бо і не думав купити. Ткач упоринався, щобі я йому купив у поляків бомби, як не можу дістати револьверів. Я знов узяв гроші, пішов до шинку Месінга на вул. Собієського, пропив гроші і сказав Ткачеві, що того сержанта не було в шинку, але в понеділок уже прийде. Потому я поїз до Миколаєва продавати конячку кобасу, а як вернув, то сказав Ткачеві, що бомби будуть по святках, тільки ще треба грошей. Ткач відповів, що грошей уже не має, і я поїхав до Курович, а бомб я йому не дав.

Потім моя мати і сестра сказали мені, що Ткач таки дістав звідкись бомби і перекоує їх під ліжком. Я питаю Ткача, що це за бомби, а він відповів, що то не бомби, а мати так фантазує. Потім арештували його і мене, а як мене звільнили, Ткач писав до мене до дому листи, щобі я відкликав зізнавця і сказав, що поліція мене била. Ті листи я дав поліції. Я сидів лиш тиждень і мене звільнили, бо при конфронтації мене з Ткачем Ткач признав, що я зізнав правду.

Предс. триб.: Чому ви властиво обіцювали Ткачеві ті бомби?

Свід. Круль: Бо я хотів довідатися, нашо Ткачеві бомби. Я так брав Ткача на бас!

Прокуратор Ліш: Чому ви передали лист Ткача в арешту поліції?

Свід. Круль: Бо Ткач намовляв мене до фальшивих зізнань, віби то поліція мене била. А на поліції мене віхто не бив.

Предс. триб.: Пане Ткач, чи все те, що зізнав Круль в правду?

Підсудний Ткач: Правдою є що я прийо раз до своєї кімнати в домі Круля 4 гранати, але неправда, що я в шинку підчас бійки витягав револьвер, бо бійки ніякої не було.

Прокуратор: Чи вам відомо, що до брата Круля на вул. Вірменській 30. прийшли картки від вас з написами: „Круль зрадник!“?

Підс. Ткач: Ці картки брат мав передати Крулеві разом з обідами до арешту.

Обор. д-р Ганкевич: Чи після того, як у шинку Месінга Ткач просив вас купити бомби, ви не донесли про це зараз до поліції?

Свід. Круль (довго мовчить): Я в такі річи не бавлюся.

Обор. д-р Ганкевич: А чи ми з вами вже не бачилися перед роком на цій салі в іншій процесі, де ви, пане Круль також були арештовані і зараз звільнені, а підозрілих зараз арештували? І чи то правда, що в справі Батюка ви дістали 400 золотих на те, щобі вбити чоловіка і втекти Іхали...

Предс. триб.: Я ухиляю це питання! Пане Круль, ви вже вільні!

Свід. Малиновський, поляк, зізнає, що раз бачив Ткача, як він піс у мішечку бомби, але не хотів сказати, нашо йому бомби, відтак чув, як господаря, пані Круль говорила, що Ткач має в кімнаті бомби.

Обор. д-р Ганкевич: Пане Малиновський, чи ви знали, що Круль не конфідент поліції?

Свід.: Ні.

Обор. д-р С. Шевчук: А чи ви чули, що ті бомби дав Ткачеві сам Круль?

Свід. Малиновський: Ні, не знав.

Свід. Софія Фридрихова-Круль, сестра Круля, зізнає, що бачила в Ткача бомби, а Ткач казав, що це білярдові кулі. Саяк приходив до Ткача, і Ткач чомусь хопався та просив сказати

на заступника: Високоповажаного Отця (тас-само), а на виділових: ціла нина Високошановних, Всечесніших і одні чи два Поважаних.

Кандидат на голову:

— На жаль, мушу відкататися. Бо... — і піз години.

Кандидат на заступника голови:

— Я рівнож. Бо... — і чверть години.

А за ними виділові, заступники виділових і контрольна комісія.

Після двогодинних резигнаційних промов збори стоять на тім самім місці, на яким стояли, коли почалися.

Врешті одні непопикані і недискретні учасники встає і відчитує майбутній склад нового виділу:

Голова: Вп. П. реставратор Райх.

Заступник голови: Вп. П. Фуге.

Секретар: Вп. П. Едзьо Атлас.

Виділові: Вп. П. Бізанд, Муселовіч, Шко-прон, Вольман, Кафка.

Контрольна комісія: Вп. ПП.: Козьоз, Ця-гут і Флісера.

Пропонований виділ перепав, але нова комісія-матка мала далеко менші порокові болі. Знісний голови, всі привітали вибір і на тім скінчилися збори.

6 повна ладія, що товариство буде й надалі так прекрасно розвиватися, як розвивалося досі.

Галакціон Чинка.

Салікові, що його нема дома. Мати Круля, побачивши в Ткача бомби, сказала про те синові Марцінові.

Свід. Осип Жмінковський, брат підсудного Петра, не хоче зізнавати нічого. Входячи він кланяється на всі сторони.

Предсідний триб.: Ви входите і розкладаєте так, якби прийшли просто з арешту.

Обор. д-р Шевчук: Не варта бути чемним!

Свід. Хисановський, шпидовник слідчої служби зізнає як переслухувало арештованих та що вони зізнали.

СПОРТ.

Ситківкові змагання.

У днях 27., 28. і 29. ц. м. уладжує Л. К. С. на власних кортах при вул. Войтіха змагання за мистецтво Львова. У змаганнях є передбачені отсі конкуренції: 1) поодинокі гра пань, 2) поодинокі гра панів, 3) подвійна гра пань, 4) подвійна гра панів, 5) мішана гра, 6) поодинокі гра юніорів. Зголошення до суботи 27. ц. м. від год. 5—7. у завідуючого кортами Л. К. С-у. Вписове до гри поод. 2 зол., до подв. і міш. по 1 зол. Змагання будуть відбуватися в суботу від год. 3.30, в слідуючі дні від год. 8. до смерку.

Станіславів. Пролом-Гакоаг 3:2 (3:2).

Змагання за мистецтво Б-кляси, розіграні в неділю 21. ц. м. передпол. Цією перемогою, як і сподіваною перемогою, в найближчу неділю над Єдністю, яка не здобула досі ні одного пункту, Пролом висунеться поважно в гору в табелі мистецтва своєї групи, що йому зрештою давно належалося. У гри з Гакоаг-ом мав Пролом деяку перевагу тільки в першій половині. У другій половині його грачі були перетомлені і надто часто статистували, так, що вся праця спала на оборону і в остаточній інстанції на воротаря, який оборонив з успіхом багато не безличних і гострих стрілів. Голи падали в таких відступах часу: Перші ворота здобув Гакоаг зі стрілу Лявтімана в 9. мін., вирівняв Пролом у 15. мін. (стріл Демянчука з подання Попеля). Гакоаг знову приходить до голосу і в 19. мін. стріляє для нього ворота Австер. Одне вже у 21. мін. вирівнює Кернякевич з карного, а в 35. мін. стріляє Попель третью й останнього голя для української дружини. В другій половині, як сказано, більше з гри мав Гакоаг, одначе оборона, а передовсім воротар Пролому не дали собі вирвати ні одного пункту. З грачів Пролому вибивалися: тріо в напад, Кардаш, Якібчук та Андрійшин. Судював п. Серафін!

Гакоаг II.—Пролом II. 2:0.

Змагання за мистецтво Ц-кляси між резервами обох дружин. Перемогла дружина Гакоагу.

Гірка—Станіславівці 4:2 (1:2).

Після цієї перемоги над своїм найтвердшим противником Гірка є нині 100-процентним кандидатом на мистця Б-кляси у своїй групі.

Наша інтелігенція, наше духовенство й учительство, наше освічене й освіджене міщанство й селянство і наше патріотичне робітництво, всі громадою подбають про те, щобі найбільше число нашої найздібнішої дітвори зголосилося та здало вступний іспит до першої класи всяких середніх шкіл у всіх наших містах!

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Андрій Зарічний, громадянин с. Зелена, пов. Скалат, помер по довшій і тяжкій недугі 1. червня ц. р. в 60-ім році життя. З Покійним зійшов у могилу один з провідників громадян серед селянства. Невгамована енергія до праці і запаланість поставила його в круг заможних селян. Від ранньої молодості працював Покійний над самоосвітою і в цей спосіб засвоїв собі знання української історії та українського красномовного письменства. Як довголітній і один з перших передплатників „Свободи“ і постійний читач „Діла“ та інших національних часописів виробив собі політичний світогляд.

Рішучість, досвід і селянська практичність поставили його на відповідальні становища у громадській і громадянській праці. Був постійним членом громадської ради села, а в часах Української Держави сільським комісаром-військом, 25 літ був діяльним членом видавництва читальні „Просвіти“ і з призначенням треба сказати, що на жадних сходинках його не бракувало.

Також був постійним членом ревізійної комісії кооперативної та церковного комітету.

В часах виборів до австрійських законодавчих установ був прямо незаступним, бо сповняв працю, яку в повіті неможливо було б комусь іншому поручити.

До останньої хвилини життя живо займався справами і питаннями українського життя.

Громадянин с. Зеленої і сусідньої Паївки аманували його величавим похороном. Два священники, місцевий парох о. с. Т. Пиндус і о. с. Р. Зарицький, парох Вікна, велика скількість віників з обох сіл від громадських установ і велика маса народу відпровалили Покійного.

Крім зворушливих прощальних слів місцевого о. пароха прощав його в надгробній промові б. держ. секретар п. А. Пісецький з Грималова в імені українських політичних установ.

З А. Зарічним відійшов у вічність тип сільського селянина українця, котрих є у нас так мало, а котрих нам так треба. Нехай-жеж ним над усе люблена Українська Земля буде йому пером!

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

DER MESSIANISMUS BEI DEN SLAVEN von Prof. Dr. I. Mirtschuk, стр. 16. Verlag von Friedrich Cohen in Bonn. 1930.

FESTSCHRIFT TH. G. MASARYK zum 80. Geburtstag, 7. März 1930, Zweiter Teil, Masaryk als Denker von Prof. Dr. I. Mirtschuk, Pragverlag von Friedrich Cohen in Bonn. 1930. (по англійськи).

SVESLAVENSKI ZBORNIK spomenica o tišćugodišnjici hrvatskoga kraljevstva. Izdala Zajednica slavenskih društava u Zagrebu. Zagreb 1930, Tiskare „Narodnih Novina“. Sadržaj zbornika: Predgovor; Frane Bulić, Split — Dolazak Hrvata i pohrvaćivanje Dalmacije; Josef Skultety, Turcijski Sv. Martin — Slovaci a Chorvati; Petr A. Lavrov, Leningrad — Dvobrovnitskaja poema o Petrě Velikom; Vasyl N. Zlatarski, Sofija — Българско-хърватски отношения през първата половина на Х в.; Albert Pražek, Bratislava — Mikulas Subic Zrinsky a Slovaci; Vjekoslav Klaić, Zagreb — Regnum Croatia et Dalmatie (1059—1359); Михайло Грушевський, Київ: Історія слов'янських літератур — фікція чи необхідний науковий постулат; Стефан С. Бобчев, София: Хърватски правни пам'ятники и Вепринакнять законник; Fran Kovacic Maribor — Pomen Tomislavovega kraljevstva za Slovence; Яухім Карскі, Ленінград — Сатирико-калічні твори беларуской літератури; Константин А. Пушкиревич, Ленінград — Русские и польские поэты в переводе Станко Вразя; Степан Смаль Стоцький, Прага: Думками у Антів; Stjepan Ivšic Zagreb — Sredovečna hrvatska glagolska književnost;

Oswald Balcer, Lwów: Z pogranicza etnologii i historii praw słowiańskich; Петро А. Бузук, Мєнськ — Да характеристики дваядэктау паўднёва-беларускіх і пераходных да украінскіх; Kito B. Swela, Chotobur-Pseza hu Dolnoluzyskich Serbou; Vladimir Mazuranic, Zagreb „Civitatensis i Urbicus“; Кастусь Езавітан, Ріпа — Беларусь у мінулім і сучаснім; Ludwik Kuba, Praha — V bile krajine; Сергей Маслов, Париж: После мировой войны; Евгений Мецкий, Прага: По поводу новой книги о Крижаничъ; Milan Suflay, Zagreb — Hrvati u sredovjecnom svetskom viru; Ал. Н. Вознесенский, Минск — Современный белорусский театр; Josef Pata, Praha — Slovinska kniha o Bulharsku a Srbaku z roku 1897; Владимир Францев, Прага: Коллар и русское учение в Загребѣ 1840; Н. Устряновъ, Харьков: О русской нации; Josip Nagy, Zagreb — Historijsko pravo u pokretima sezdeshitih godina; B. И. Немрович Данченко, София: „Вечная память“; Arnost Muka, Budysin: Dolnosrbski Slovník; Božidar Sirola, Zagreb: Tisucljetna bastina Svete Brace u Hrvata Cakavaca; Петръ Н. Савицкий, Прага — „Литература факта“ в „Слове о полку Игореве“; Filip Lukas, Zagreb: Rasporodaj stanovništva u Dalmaciji prema privodnim i gospodarskim prilikama; Tihomir R. Dordevic, Beograd — Zavetovane devojke kod Arbanasa; С. Младенов, София: Взаимные отношения на южнославянские народности в миналого і днес; В. Н. Извинъ, Париж: О сущности и смысле евразийства; Prilog i т. д. Стр. 418.

ЖУРНАЛИ:

PROMETHEE Revue Mensuelle, organ de Defense Nationale des Peuples du Caucase, de l'Ukraine et du Turkestan. Paris, mai 1931.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 24. червня 1931 р.; масло експортне і десерове пріма — 1.20 зол., літра молока 22—24 сот., літра сметани 1.20 зол., копа яєць 4.40 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Четвер, 25. червня, година 7-30 веч. „Королева передмістя“, водевіль Крум-гольського.

П'ятниця, 26. червня, година 7-30 веч. „Королева передмістя“, водевіль Крум-гольського.

Субота, 27. червня, година 7-30 веч. „Королева передмістя“, водевіль Крум-гольського.

Театр Різноманітностей (в Нар. Домі): Від 17. до 30. п. н. театр закритий.

Малий Міський Театр: Нечиний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Фавст“, на основі Гетого (Ем. Янінго, Каміля Горі).

КАСІНО: „Скаржун“ (Рамон Новаро).

КОЛЬОСЕИ: „Бродвей“, „Полуна ко-гання“.

ЛЕВ: „Іванко музика“ та звукові до-датки.

МІРУСЕНЬКА: „Клюб бездітних“, „Два серця“.

ОКЗЯ: Звукова фільма „Шампанське життя“ (Нансі Керель).

ПАЛІАС: „Чорна гвардія“ (екзотична драма), „Три сестри“.

ПАН: Звукова фільма „Рай залюблених“ (Вільям Банкі).

ПАСАЖ: „Хоробий лоял Шапа“ та водатки.

ПРОМІНЬ: „Залізна маска“ (Фербенко).

ФАТАМОРГІНА: „Парада небіжчиків“, „Вічне кохання“.

ХІМЕРА: „Жінка з бруку“ (Ліоне Велло) і водатки.

СТИЛЕВ: „Чортини з Тріполісу“ та бастер Кіто.

УПІХА: „У китях хижого супа“, „Щирк Чапліна“.

Присилайте передплату!

Програма радіо.

Четвер, 25. червня 1931.

Варшава (1411,8) 17-10 Програма для дітей. Лондон (356,3) 19-45 Радіоректор. Берлін (419) 16-30 Солоїсти. Рим (441,2) 17-00 Концерт. Прага (356,2) 21-00 Концерт. Відень (316,4) 12-00 Концерт сапелі. Будапешт (350,5) 8-10 Твори Гріга. Харків (937,5) 15-00 Концерт. Ленінград (1090) 15-00 Концерт.

П'ятниця 26. червня 1931.

Варшава (1411,8) 18-00 Концерт. Лондон (356,3) 13-00 Концерт. Берлін (419) 14-00 Музика. Рим (441,2) 21-00 Концерт. Прага (356,2) 19-05 Пісні колоїт. Відень (316,4) 15-20 Концерт. Будапешт (350,5) 17-30 Концерт. Харків (937,5) 15-00 Концерт.

Львівське радіо.

Четвер 25. червня 1931.

12-10, 15-10, 16-00, 17-10, 19-20 Грамофон. 13-10 Метеор. комунікат. 14-50 Господар. комунікат. 16-50 Відбит. 17-35 „Театр. Виспівського і театр будучини“ (відб.). 18-00 Камеральний концерт. 19-00 Вечірка. 19-25 „Шляхи розвитку в станковий малярстві“ (відб.). 19-40 Загадки. 19-55 Метеоролог. комунікат. 20-00 Прес рад. денник. 20-10 Спортивний комунікат. 20-15 Легка музика. 21-30 Авдіція. 22-30 Концерт. 23-00 Музика.

П'ятниця 26. червня 1931.

12-10, 15-10, 17-25, 19-20 Грамофон. 13-10 Метеоролог. комунікат. 14-50 Господарський комунікат. 15-25, 17-35 Відбит. 16-00 Авдіція для хорів. 16-50 Французька леді. 17-10 Господарський огляд. 18-00 Концерт сальвової оркестри. 19-00 Вечірка. 19-35 „Осмихнені рими“ (реп.).

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає.

Новий Український Театр дир. П. Рибаневича.

РИМАНІВ: 25/VI „Ой не ходи Грицю“.

РИМАНІВ ЗДРІЙ: 26/VI „Вій“.

27/VI „Запорожська“.

28/VI „Воскресіння“.

ЯСЛИСЬКА: 29/VI „Маруся Богуславка“.

30/VI „Запорожська“.

1/VII „Воскресіння“.

2/VII „Ой не ходи Грицю“.

3/VII „Вій“.

Ансамбль Театру 25 осіб при своїй музиці і власних декораціях.

Театр у своїй турне завітає до Кри-ниці, Шаниши і Кракова. 2316

Українське громадянство Радехівщини відвідає 30-літній Ювілей Іх Експеленції Митрополита Шентницького в неділю, дня 28 червня ц. р. у Раде-хові. — В год. 10. торжественна Служба Божя, яку відправляє ВПР. о. Митрат Базюк, а в годині 7 Святоточна Академія в селі Народного Дому. — Подробиці в афішах. Повітоне громадянство візьме певно численну участь — Комітет.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ГОДИННИК ВАШ буде найкраще на-правлений у найближшій годинникар-ській роботі Івана Зельтеграйха з Львова, на Марійська ч. 5. — З провіні-ції просимо репарації присилати пошто-ю. — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 1538

ШЕНКЛІВНА. Пенарська 44. Курс до практичного учительського іспиту від 16. липня ц. р. Понад 1500 апробованих. 2234 6—14

ПРИМУ на станцію кількох учеників з нижчої гімназії. — О. Левинська, Глубока 14. 2317 2—2

ДОКТОР ПРАВ з 3-літньою а-двокатською практикою пошукує посади компаньйона в адвокатській кан-целярії на провінції. Платня по умові. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Правник“. 2267 3-3

СТАНЦІЯ для учениць (або учеників) середніх шкіл, у найздоровішій око-лиці Львова; окрема, простора, соняшна кімната; здоровий і достатній харч; батьківська опіка; фортепиані (свентуаль-но лекції гри) п'ять хвилин до трамваю. Адреса: за Личаківським дворком, віля п. Загайченських, партер Р. Темницька. (Доїзд трамваєм ч. 8). 2312 2-4

НА ЧАС ферій до жинайму є дві кі-мнати; одна на поверсі, друга в партері. Львів, св. Кінгі ч. 10. двері 3.

ВЕДЕНІ ВІДОМИМИ ПЕДАГОГАМИ, визначними професорами львів-ських гімназій і семінарій, затверджені Кураторією Львівської Шкільної Округи матуральні і доповнюючі курси „ОСВІТА“ приймають вписи на шкіль-ний рік 1931/32 на: матуральний гімна-зійний курс, матуральний семінарій-ний курс, курс з обсягу 6-ох гімна-зійських ілєк, педагогічний семіна-рійський курс, то обіймає кандида-тів (-ок) з гімназійною матурою. Впи-си з природничих предметів у гімна-зійних кабінетах, практичні завданні з об-сягу семінарій в народній школі. Всі ін-формації дає Секретаріат: Львів, вул. Милковського 11, тел. 50—01 від 12—1 і 7—8. Проспекти безплатно. На відпо-відь долучити поштовою марку. 2295 2-1

ПОШУКУЄТЬСЯ співзв'язка з готів-кою 1000 амер. дол. до отворення інтересу в банківській діяльності і гаранте-рійної, в близькому місті. Любавль на го-ловний вулиці забезпечений. — Зголо-шення саати до Адміністрації „Діла“ під „Сильний інтерес“. 2272 4—5

МІШКИ на постіль, пудла на напе-люхи, подорожні ремінії поручає, виробляє найкраще робітня Барера, Пасаж Гавсманна. 2190 1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Спеціаліст безуп. легенів, серця і мозку.

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентгеном.

ОПЕРАТОР

Д-р Д. САССОВЕР

ордиує в недугах хірургічних. Ліку-вання живих.

Львів, КОЛЛОНТАЯ 7. Тел. 38—51. 22-30

ДЕНТИСТ ЯКІВ НАСС

Львів, вул. Синистуська ч. 17. П. н.

Телеф. 65—73.

Приймає від 9—13 і 15—18, в неділю і свята за попереднім замовленням.

Виконує всі праці, що входять в обсяг чо-вочасної дентистики. 2306

130Л. направи брошки, пер-стенця, кульчики зо-лот. плати у МАНДЛЯ, вул. КОПЕРНИКА напроти Кіна „Коперник“.

Оголошуйтеся в одиницім укр. щоденнику „ДІЛО“.